

Melek Özlem Sezer
**SEN HİÇ KEBİKEÇ
GÖRDÜN MÜ?**

Resimleyen: Mert Tugen

2. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Melek Özlem Sezer
SEN HİÇ KEBİKEÇ
GÖRDÜN MÜ?

Resimleyen: Mert Tugen

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Mehmet Erkurt
Son Okuma: Seda Ateş
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Recep Eren

1. Basım: 2016

2. Basım: 1000 adet, Ocak 2020

ISBN 978-975-07-3345-1

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2016

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık Rekl. San.
ve Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 43087; Adres: Maltepe Mah.
Gümüşsuyu Cad. No:16 Topkapı, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

.....

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

**BÜYÜKLERLE DALGA GEÇME
DERSLERİ**

BÜYÜKLERE MEKTUPLAR

ELDİVENLERİMİ KİM ÇALİYOR?

EYVAH, GÖLGELER DEĞİŞİYOR!

KARAGÖZ'ÜN GÖLGESİNİ KİM ÇALDI?

Melek Özlem Sezer

70'li yıllarda çocuktuk. Kızardı, "Büyüklerimizi sayalım, küçüklerimizi sevelim," lafına. Sevginin saygı olmadan değersizleşeceğine inanırdı. Neden, "Sus, büyüklerine cevap verme!" ya da "Su küçüğün, söz büyüğün," denildiğini anlamazdı. Sözlerin özgürleşmesini ve suyun paylaşılmasını isterdi hep. Yaş aldıkça bir çocuğu nelerin incittiğini unutmaktan korkar, bir defter tutardı: "Büyüyünce yapmayacağım şeyler." Listeyle birlikte boyu da uzadı gitti. Kalemse elinden hiç düşmedi. Hem yetişkinler hem de çocuklar için şiir, öykü, masal, televizyon programları, film ve çizgi film senaryoları yazıyor.

SEN HİÇ KEBİKEÇ GÖRDÜN MÜ?

İçindekiler

- 'Ya Kebikeç' Dedim, Çıktım Yola, 11
Nereden Başladım, Nereye Vardım?
Ben Bu İşe Şaştım Kaldım!, 17
- Sen Hiç, İçinde Kiraz Yetişen Kitap Gördün Mü?, 22
Kedinin Torunu, Karagöz'ün Oyunu, 32
Gökte Bir Kayık Yüzüyor!, 41
- Bu Pencerelerin Arkasında Ne Var?, 47
Yolculuğun Lezzeti, 54
Kuyu Dediğin, 57
Kitaplardan Bir Kitap, 62
Gökyüzü Kitabı, 67
Neredeyiz Biz?, 71
- Uçurumun Sonunda Ne Var?, 77
Bu Gemi, Masal Gemisi, 80
Öyle Bir Yer Ki..., 88
Bu Kitap Beni Çok Acıktırdı, 95
Kebikeç'in Seçimi, 100

*Semih Erelvanlı'ya...
Sensiz, Karagöz'süz Hacivat,
Hacivat'sız Karagöz gibi kalırdım.*

'Ya Kebikeç' Dedim, Çıktım Yola

Bir kitap nasıl ses çıkarır sence?

Hış hış hış mı?

Yoksa...

... *kırt kırt kırt* mı?

Ya da...

... *nımh hımh şımp* mı?

Önce resimlerini göreyim diye sayfalarını hızlı hızlı çevirirsen, *hış hış hış*...

Eğer bir kitap kurdu ya da güve, yapraklarını kemiriyorsa, *kırt kırt kırt*...

Tadını daha çok almak için kâğıdı ağzında bir güzel gezdiriyor, sonra da damağını şaklata şaklata afiyetle yiyorsa, *nımh hımh şımp*...

Olacak şey mi? İıh!

Ben ki, kitaplarımı dondurmanın çikolatalısın-

dan, kaymaklısından, kirazlısından, frambuazlısından, yani işte en âlâsından bile çok severim. Sayfalarını, ben diyeyim kulak çeker gibi, sen de mantı bükür gibi, o desin çamaşır dürer gibi çevirmem. Kitabıma *hış hış* dedirtmem.

Onlara bu kadar özenirken, hiç kurtların, güvelerin canım kitaplarımı *kırt kırt kırt, nımh hımh şımp* diye yemesine izin verir miyim?

Alırım bir düğünçiçeği, suyundan yaparım mürekkep, kitabımın ilk sayfasına yazarım:

“Ya Kebikeç!”

Kebikeç kitap cini. Kurtların, güvelerin şahı, efendisi. Onun ismini gördü mü kaçır gider haşere, “Aman, ilişmeyeyim, bu kitap Kebikeç’in koruması altında,” diye.

Neyse işte, yazdım ben de ilk sayfasına Kebikeç’e bir dua, başladım Karagöz kitaplarımı okumaya.

Ka ra ka! Kara kara kara!

Saçı kara, kaşı kara, hele gözü kapkara... Şapkası düşse, çıkar keli ortaya. Aman pek de sinirlidir şu benim Karagözüm, sakın ha onu kızdırma, kızdırıp da tepesini attırma.

Cav cav cav! Hacı Cav Cav!

Pek akıllıdır o. İster Hacivat de ona, ister Hacı İvaz. Kurnaz mı kurnaz, üstelik oyunbaz... Karagöz patavatsız, her sözü yanlış anlamakta usta, biraz da kavgacı. Hacivat’sa dil ustası. Hiç bitmez birbirlerini yanlış anla-

yıp da kelimelerle oynamaları. O der, “Çorap getir,” bu anlar, “Çarığına eldiven geçir.” Biri der, “Şemsiye,” öteki der, “Börek koydum tepsiye.” Hacivat, “Karga,” dese, Karagöz sorar, “Hani kavgâ nerede?”

Kısacası, biri giderse Mersin’e, öteki gider tersine.

Ben de evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, Hacivat’ı Mersin’den, Karagöz’ü tersinden alıp, yazmıştım iki kere maceralarını.

İlk önce, *Karagöz’ün Gölgesini Kim Çaldı?* dedim, gölgeleri çalındı.

Sonra, *Eyvah Gölgeler Değişiyor!* dedim. Birinin gölgesi eşek, ötekininki horoz oldu da, bunları alaya aldı.

İyi de, madem bu kitapları ben yazmışım, bildiğim şeyleri okurken nasıl meraklanıp şaşırabilirim?

Baktım, *Eyvah Gölgeler Değişiyor!* kitabında Suların Gölgesi, Hacivat’a unutmâ şerbeti içiriyor, hooop çektim aldım biraz unutmâ şerbeti Suların Gölgesi’nden, içtiğim gibi yazdıklarımı unutuverdim. Acaba şimdi ne olacak diye diye, o sayfadan bu sayfaya tazı gibi koşturuverdim.

Derken, efendim, tam kitabın en heyecanlı yerinde, kalbim küt küt ata ata sayfayı çevirmemle birlikte ne göreyim! Kebikeç bir elini yastık yapmış başının altına, uzanmış yaprakların arasına. Arsız, bir de göz kırpmasın mı bana!

“Aman,” dedim, “Kebikeç, çok merak ediyorum kitabın devamını, hele bir çekil de çevireyim sayfayı.”

Bu dedi, “I ih.”

Hay aksi! Yalvarıyorum, olmuyor. İtiyorum, gitmiyor. Hoop, zıplıyor, “I ih.” Pat, düşüyor, “I ih.” Çimenlerde yuvarlanır gibi sayfalarda yuvarlanıyor, arada da durup beni alaya alıyor, “Hıh mih ı ih!”

Ne yapsam, ne yapsam?

Gittim mutfağa, kitabı koydum tezgâha. Başladım bir kazan damlasakızlı muhallebi kaynatmaya. Aman ne koktu, ne koktu. Öyle hoştu ki, çeneme aktı ağzımın suyu. Kebikeç ise burnunu sağa sola oynatıyor, derin derin nefes alıp kokuyu ta içine çekiyor. Ama anlamadım ki arkadaş, niye kalkıp da muhallebi yemiyor?

Baktım, Kebikeç’i acıktırıp da yerinden kımıldatmak mümkün değil. “Bari,” dedim, “şu muhallebiyi ben yiyeyim.” Söndürdüm ocağı, daldırdım kaşığı kazana, soğumadan götürdüm ağzıma...

Yahu olacak şey mi? Benim damağım boş, Kebikeç’ten şapur şapur sesler geliyor!

Haydaaa! Bir de ne göreyim, ne ara geçtiyse altına, Kebikeç kesmiş kazanın dibini, bir lokmada hüp-letmiş muhallebinin hepsini. Arsız, bir de göbeğini sıvazlıyor, üstelik kitabın ortasında oturmaya devam ediyor!

Ben de tuttum, balonlar saldım havaya. “Kebikeç

kalksın da oynasın, kitabımı rahat bıraksın,” dedim. Ne ki, baktım balonlar küçülmüş. Kebikeç de sayfanın ortasından yanına, yanından yukarisına, yukarisından aşağısına hoplaya zıplaya bunlarla oynuyor.

“Eh,” dedim, “ama olmaz ki böyle! Benim ne yapıp edip bu kitabın devamını okumam gerek!”

Öyle kızmıştım ki, bir hışım baş aşağı salladım kitabı. Ben diyeyim kırk, sen de yüz kırk Kebikeç salına salına masaya düşüyor! Bir de dönüp bakıyorum ki, asıl Kebikeç yattığı yerde duruyor! Üstelik göbeğine vura vura, ayaklarını havaya sallaya sallaya, kah kah gülüyor...

Çattım kaşlarımı, kavuşturdum kollarımı, dedim:

“Ne yapsam sayfanın ortasından kalkar, Karagöz kitabımı okumama izin verirsin?”

Cevap verdi, bağdaş kurup sayfanın ucunda:

“Bir Karagöz kitabı daha yaz, ama bu sefer beni de yaz. Bu aralar öyle çok dolaştım ki karlı memleketlerin kitaplarında, içime işledi ayaz. Kemiklerim ısın-sın, bu hikâyeyi kiraz mevsiminde yaz!”

Nereden Başladım, Nereye Vardım? Ben Bu İşe Şaştım Kaldım!

“Off, hay Hak!” dedi, girdi Hacivat meydana. Sağından solundan, ucundan bucağından ayağını vuruyor kundura. Yürüyor bizimki acısından kıvrana kıvrana.

“Ah büküldü parmak, vah kırıldı tırnak! Be hey kunduracı, ‘Az giy, açılır,’ dedin ya, nedir bu ayakların çektiği azap?”

Hacivat ahları vahları tespih gibi peş peşe dizerken, unutuverdi nereye gittiğini. O sırada, yemyeşil çimenlerle kaplı bir merdiven görmesin mi? Kim çimenli merdiven yapar, dahası bu merdiven nereye çıkar diye aklına bile getirmeden, aldı eline kunduraları, tırmandı basamakları. Ohh, yumuşacık!

Yirmi bir basamak çıkmıştı ki, *şap şap şıp*, şimdi de içi soğuk, tuzlu su dolu basamaklar, ayaklarının yangınını alıyor.

Yirmi bir basamak daha çıkıyor ki, bu sefer de havludan basamaklar. Bir, on bir, yirmi bir, derken bitti sıcacık havlulara ayak basmalar.

Peki ya şimdi sırada ne var?

Ah ah, tam orası, bastır tabanlara! Bükülmekten ağrımış zavallılıklar, aman ne iyi geldi masaj yapan basamaklar. Parmakları ovala, ayakları sık iyice, avuçla. Bir basamak masaj yetmez, on hiç yetmez, öyleyse on bir...

Derken oldu mu yine yirmi...

... **bir**.

Uff, nasıl da kocaman **bir** basamak bu ha! Hacivat yirmi birinci basamağı zorlana zorlana çıkınca, buluverdi kendini koskoca bir ağaçta.

Ama ne ağaç, ne ağaç! Tek bir dalı var, onun da eni kaldırım, boyu minare kadar!

Hacivat gözlerine inansın mı inanmasın mı bilemiyor, dizleri tirim tirim titriyor. Geri dönmek istiyor ya, ne mümkün. Merdiven sırlara karışmış! İşin garibi o kadar yüksekte ki, meydan bile görünmüyor. Tepesinde dev gibi kirazların sarktığını görünce bağıriyor:

“Off, hay Hak! Vallahi korkudan aklım çıkacak!”

‘Kirazdan da korkulur muymuş?’ deme. Bu kirazlar öyle kocaman ki, gülle kadar. Bir düşecek olsalar, vay anam vay vay!

Ama korkup otursan, ne işe yarar? Öyleyse, yürüsün gitsin Hacivat. Bakalım, nereye uzanıyor bu dal...

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Melek Özlem Sezer

SEN HİÇ KEBİKEÇ GÖRDÜN MÜ?

Kitapların koruyucusudur Kebikeç...
Ama gün gelir, onun da muzipliği tutar!

Karagöz küsmüştü Hacivat'a. Sevgili gölgesinin âşık olduğu Gölge Kız'ın peşinden gitmek istemişti de, "Yapma, etme," demişti Hacı Cav Cav. Nerede bulacaklardı onca gölge arasında, gövdesinden bağımsız tek bir gölgeyi? Ancak, şimdi barışmak zorundalar.

Çünkü yazarın başı dertte! Kitapların koruyucusu Kebikeç tutturdu, "Beni de yaz, beni de yaz!" diye. Böylece yeniden girdi meydana bizim Karagöz'le Hacivat, hem de Gölge Kız'la birlikte!

Masalları eleştirel bir bakışla yeniden kurgulayan yazar, şair, senarist Melek Özlem Sezer, "Karagöz ve Hacivat" dizisinin üçüncü kitabında kahramanlarımızı Kebikeç'in kitaplarla dolu âleminde, maceralarla dolu bir yolculuğa çıkarıyor!